

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्स वृत्रो वज्रादुद्यतादबिभेत्सो-
ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति
तस्मा उक्थ्यं प्रायच्छत्तस्मै द्वितीयमुदयच्छत्सोऽब्रवीन्मा मे प्र
हारस्ति वा इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति (१)

तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छत्तस्मै तृतीयमुदयच्छत्तं
विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति सोऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा
इदं मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तस्मा उक्थ्यमेव प्रायच्छत्तं
निर्मायं भूतमहन् यज्ञो हि तस्य मायासीद्यदुक्थ्यो गृह्यत
इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते इन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत
इत्याहेन्द्राय हि स तं प्रायच्छत्तस्मै त्वा विष्णवे त्वेत्याह यदेव
विष्णुरन्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुमन्वाभजति त्रिर्निर्गृह्णाति
त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायच्छदेष ते योनिः पुनरहविरसीत्याह
पुनःपुनः (३)

ह्यस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यस्तस्मादुक्थ्यं
हुतं सोमा अन्वायन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वेति तस्मादेकं

यन्तं ब॒हवोऽनु॑ यन्ति॒ तस्मा॒देको॑ ब॒हूनां भ॒द्रो भ॑वति॒
 तस्मा॒देको॑ ब॒ह्वीर्जा॒या वि॑न्दते॒ यदि॑ का॒मये॑ताध्व॒र्युरा॒त्मानं॑
 य॒ज्ञय॑श॒सेना॑र्पयेय॒मित्य॑न्त॒राह॑व॒नीयं॑ च॒ हवि॑र्धानं॑ च॒ तिष्ठ॑न्न॒व॑
 नयेत् (४)

आ॒त्मानं॑मे॒व य॑ज्ञय॒श॒सेना॑र्पयति॒ यदि॑ का॒मये॑त् य॒ज्ञमा॑नं
 य॒ज्ञय॑श॒सेना॑र्पयेय॒मित्य॑न्त॒रा स॑दोहवि॒र्धाने॑ तिष्ठ॒न्न॒व॑ नयेद्य॒ज्ञमा॑नमे॒व
 य॑ज्ञय॒श॒सेना॑र्पयति॒ यदि॑ का॒मये॑त स॒दस्यान्॑ य॒ज्ञय॑श॒सेना॑र्पयेय॒मिति॑
 स॒द आ॒लभ्या॑व॒ नये॑त्स॒दस्या॑ने॒व य॑ज्ञय॒श॒सेना॑र्पयति॥ (५)

इतीन्द्रियमेव पुनः पुनर्नयेन्नयस्त्रिंशच्च॥ [१]

आयु॒र्वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ यद्धु॒व उ॑त्त॒मो ग्र॑हा॒णां गृ॑ह्यते॒ तस्मा॒दायुः॑
 प्रा॒णाना॑मुत्त॒मं मूर्धा॑नं दि॒वो अ॑र॒तिं पृ॑थि॒व्या इ॒त्याह॑ मूर्धा॑नंमे॒वैन॑
 समा॒नाना॑ करोति॒ वैश्वान॑रमृ॒ताय॑ जा॒तम॒ग्निमि॒त्याह॑ वैश्वान॑र॒
 हि दे॒वत॒यायु॑रुभ॒यतो॑वैश्वान॒रो गृ॑ह्यते॒ तस्मा॑दुभ॒यतः॑ प्रा॒णा
 अध॒स्ताच्चो॒परि॑ष्ठाच्चार्धि॒नोऽन्ये॑ ग्र॒हा गृ॑ह्यन्तेऽर्धो॑ ध्रु॒वस्तस्मा॑त् (६)

अ॒र्ध्यवा॑ङ्गा॒णोऽन्ये॑षां प्रा॒णाना॑मु॒पोऽन्ये॑ ग्र॒हाः सा॒द्यन्ते॑ऽनु॒पोसे॑
 ध्रु॒वस्तस्मा॑द॒स्त्रान्याः॑ प्र॒जाः प्र॑ति॒तिष्ठ॑न्ति मा॒सेना॒न्या अ॑सु॒रा वा
 उ॑त्तर॒तः पृ॑थि॒वीं प॒र्याचि॑कीर॒णन्तां॑ दे॒वा ध्रु॒वेणा॑द॒हन्त॑द्ध्रु॒वस्य॑ ध्रु॒वत्वं
 यद्धु॒व उ॑त्तर॒तः सा॒द्यते॑ धृ॒त्या आयु॒र्वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ यद्धु॒व आ॒त्मा हो॒ता
 यद्धो॑तृचम॒से ध्रु॒वम॑व॒नय॑त्या॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ (७)

आयुर्दधाति पुरस्तादुक्थस्यावनीय इत्याहुः पुरस्ताद्ध्यायुषो
 भुङ्क्ते मध्यतोऽवनीय इत्याहुर्मध्यमेन ह्यायुषो भुङ्क्ते उत्तरार्धेऽवनीय
 इत्याहुरुत्तमेन ह्यायुषो भुङ्क्ते वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामव नयति
 वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजास्वेवायुर्दधाति॥ (८)

ध्रुवस्तस्मादेव यज्ञस्यैकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

यज्ञेन वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्या
 नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवत्सरेण योपयित्वा सुवर्गं
 लोकमायन्तमृषय ऋतुग्रहैरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते
 सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै द्वादश गृह्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः
 संवत्सरस्य प्रज्ञात्यै सह प्रथमौ गृह्येते सहोत्तमौ तस्माद्द्वौद्वावृत
 उभयतोमुखमृतुपात्रं भवति कः (९)

हि तद्वेद यतं ऋतूनां मुखमृतुना प्रेष्येति षट्कृत्वं आह षड्वा
 ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरिति चतुश्चतुष्पद एव पशून्प्रीणाति द्विः
 पुनर्ऋतूनाह द्विपद एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षट्कृत्वं आहर्तुभिरिति
 चतुस्तस्माच्चतुष्पादः पशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनर्ऋतूनाह तस्माद्विपादश्चतुष्पदः पशूनुपं जीवन्त्यृतुना
 प्रेष्येति षट्कृत्वं आहर्तुभिरिति चतुर्द्विः पुनर्ऋतूनाहाक्रमणमेव
 तथ्येतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै नान्योन्यमनु
 प्र पद्येत यदन्योऽन्यमनु प्रपद्येतर्तुर्ऋतुमनु प्र पद्येतर्तवो मोहकाः

स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन प्र पद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण
तस्मादादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतो-
ऽसि स॒ ५ स॒र्पोऽस्य॑ ५ ह॒स्प॒त्याय॑ त्वेत्याहास्ति त्रयोदशो मास॒
इत्याहुस्तमेव तत्प्रीणाति॥ (१२)

को जीवन्ति द्विः स्युश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

सुव॒र्गाय॑ वा ए॒ते लो॒काय॑ गृह्यन्ते यद॑तुग्रहा ज्योति॑रिन्द्रा॒ग्नी
यदैन्द्रा॒ग्नमृ॑तुपा॒त्रेण॑ गृह्णाति ज्योति॑रेवास्मा उपरि॑ष्टादधाति
सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात्या ओजो॒भृतौ॑ वा ए॒तौ दे॒वानां॑
यदिन्द्रा॒ग्नी यदैन्द्रा॒ग्नो गृ॑ह्यत ओज॑ ए॒वाव॑ रुन्धे वैश्वदे॒व५
शुक्र॑पा॒त्रेण॑ गृह्णाति वैश्वदे॒व्यो वै प्र॒जा अ॒सावा॑दित्यः शुक्रो
यद्वैश्वदे॒व५ शुक्र॑पा॒त्रेण॑ गृह्णाति तस्मा॑द॒सावा॑दित्यः (१३)

सर्वाः प्र॒जाः प्र॒त्यङ्मु॑देति तस्मा॒त्सर्व॑ ए॒व म॑न्यते मां
प्रत्युद॑गा॒दिति॑ वैश्वदे॒व५ शुक्र॑पा॒त्रेण॑ गृह्णाति वैश्वदे॒व्यो वै
प्र॒जास्तेजः॑ शुक्रो यद्वैश्वदे॒व५ शुक्र॑पा॒त्रेण॑ गृह्णाति प्र॒जास्वे॒व तेजो॑
दधाति॥ (१४)

तस्मादसावादित्यस्त्रिंशच्च॥ [४]

इन्द्रो म॒रुद्भिः सा॑वि॒द्येन॒ माध्य॑न्दिने स॒वने॑ वृत्रम॑ह॒न्यन्माध्य॑न्दिने
स॒वने॑ मरुत्व॒तीया॑ गृह्यन्ते वा॒र्त्रघ्ना॑ ए॒व ते यज॑मानस्य गृह्यन्ते तस्य॑

वृत्रं जघ्नुषं ऋतवोऽगृह्यन्त्स ऋतुपात्रेण मरुत्वतीयानगृह्णात्ततो वै
 स ऋतून्प्राजानाद्यद्वत्तुपात्रेण मरुत्वतीया गृह्यन्तं ऋतूनां प्रज्ञात्यै
 वज्रं वा एतं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति यन्मरुत्वतीया उदेव
 प्रथमेन (१५)

यच्छति प्र हरति द्वितीयेन स्पृणुते तृतीयेनायुधं
 वा एतद्यजमानः सः स्फुरते यन्मरुत्वतीया धनुरेव
 प्रथमो ज्या द्वितीय इषुस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि
 सृजति द्वितीयेन विध्यति तृतीयेनेन्द्रो वृत्रं हत्वा परां
 परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानः स हरितोऽभवत्स
 एतान्मरुत्वतीयानात्मस्पर्णानपश्यत्तानगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनास्पृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्पर्ण
 वा एते यजमानस्य गृह्यन्ते यन्मरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेन
 स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमहन्तं देवा
 अब्रुवन्महान् वा अयमभूद्यो वृत्रमवधीदिति तन्महेन्द्रस्य
 महेन्द्रत्वं स एतं माहेन्द्रमुद्धारमुदहरत वृत्रं हत्वान्यासु
 देवतास्वधि यन्माहेन्द्रो गृह्यत उद्धारमेव तं यजमान उद्धरते-
 ऽन्यासु प्रजास्वधि शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमानदेवत्यो वै
 माहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्माहेन्द्रं शुक्रपात्रेण गृह्णाति यजमान एव
 तेजो दधाति॥ (१७)

अदितिः पुत्रकामा साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत्तस्या
 उच्छेषणमददुस्तत्प्राश्नात्सा रेतोऽधत्त तस्यै चत्वार आदित्या
 अजायन्त सा द्वितीयमपचत्सामन्यतोच्छेषणान्म इमेऽज्ञत यदग्रे
 प्राशिष्यामीतो मे वसीयांसो जनिष्यन्त इति साग्रे प्राश्नात्सा
 रेतोऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमजायत सादित्येभ्य एव (१८)

तृतीयमपचद्भोगाय म इदं श्रान्तमस्त्विति तेऽब्रुवन्वरं
 वृणामहे योऽतो जायाता अस्माकं स एकोऽसद्योऽस्य
 प्रजायामृध्याता अस्माकम्भोगाय भवादिति ततो विवस्वानादित्यो-
 ऽजायत तस्य वा इयं प्रजा यन्मनुष्यास्तास्वेक एवर्द्धो यो यजते
 स देवानाम्भोगाय भवति देवा वै यज्ञात् (१९)

रुद्रमन्तरायन्त्स आदित्यानन्वाक्रमत ते द्विदेवत्यान्प्रापद्यन्त
 तान्न प्रति प्रायच्छन्तस्मादपि वध्यं प्रपन्नं न प्रति प्र यच्छन्ति
 तस्माद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषणादजायन्त
 तस्मादुच्छेषणाद्गृह्यते तिसृभिर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव
 तन्मिथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनं पशवो वा एते यदादित्य ऊर्गर्धधिं दध्ना मध्यतः
 श्रीणात्यूर्जमेव पशूनां मध्यतो दधाति शृतातङ्गौन मेध्यत्वाय
 तस्मादामा पक्वं दुहे पशवो वा एते यदादित्यः परिश्रित्य गृह्णाति
 प्रतिरुध्यैवास्मै पशून्गृह्णाति पशवो वा एते यदादित्य एष रुद्रो

यदग्निः परिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पशूनन्तर्दधाति (२१)

एष वै विवस्वानादित्यो यदुपांशुसवनः स एतमेव सोमपीथं
परि शय आ तृतीयसवनाद्विवस्व आदित्येष ते सोमपीथ इत्याहु
विवस्वन्तमेवाऽऽदित्यं सोमपीथेन समर्धयति या दिव्या
वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामीति वृष्टिकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिमेवाव रुन्धे
यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वर्षुकः पर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवर्षुको न
सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्बुधं
प्रजा अन्ववसृजेन्न हुत्वान्वीक्षेत यदन्वीक्षेत चक्षुरस्य प्रमायुकं
स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

एव यज्ञाञ्जरायु तदेव तदन्तर्दधाति न सप्तविंशतिश्च॥ [६]

अन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजापतिर्वा एष
यदाग्रयणः प्रजानां प्रजननाय न सादयत्यसन्नाद्धि प्रजाः
प्रजायन्ते नानु वर्षद्वरोति यदनुवषट्कुर्याद्बुधं प्रजा अन्ववसृजेदेष
वै गायत्रो देवानां यथसंवितैष गायत्रियै लोके गृह्यते यदाग्रयणो
यदन्तर्यामपात्रेण सावित्रमाग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवैनं योनेर्निर्गृह्णाति
विश्वे (२३)

देवास्तृतीयं सवनं नोदयच्छन्ते संवितारं प्रातःसवनभागं
सन्तं तृतीयसवनमभि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयं सवनमुदयच्छन्त्यतः
सावित्रो गृह्यते तृतीयस्य सवनस्योद्यत्यै सवितृपात्रेण वैश्वदेवं

कलशाद्गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजा वैश्वदेवः कलशः सविता
 प्रसवानामीशे यत्सवितृपात्रेण वैश्वदेवं कलशाद्गृह्णाति सवितृप्रसूत
 एवास्मै प्रजाः प्र (२४)

जनयति सोमे सोममभि गृह्णाति रेतं एव तद्धधाति सुशर्मासि
 सुप्रतिष्ठान इत्याह सोमे हि सोममभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा
 अपि ग्रहे मनुष्येभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मासि सुप्रतिष्ठान
 इत्याह मनुष्येभ्य एवैतेन करोति बृहदित्याह देवेभ्य एवैतेन करोति
 नम् इत्याह पितृभ्य एवैतेन करोत्येतावतीर्वै देवतास्ताभ्य एवैनं
 सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो
 ह्येषः॥ (२५)

विश्वे प्र पितृभ्य एवैतेन करोत्येकान्रविश्वतिश्च॥ [७]

प्राणो वा एष यदुपांशुर्यदुपांशुपात्रेण प्रथमश्चोत्तमश्च
 ग्रहौ गृह्येते प्राणमेवानुं प्रयन्ति प्राणमनूद्यन्ति प्रजापतिर्वा
 एष यदाग्रयणः प्राण उपांशुः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति
 यदुपांशुपात्रेण पत्नीवतमाग्रयणाद्गृह्णाति प्रजानां प्रजननाय
 तस्मात्प्राणं प्रजा अनु प्र जायन्ते देवा वा इतइतः पत्नीः
 सुवर्गम् (२६)

लोकमजिगांसन्ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्त एतं
 पत्नीवतमपश्यन्तमगृह्णत ततो वै ते सुवर्गं लोकं प्राजानन्

यत्पा॑लीव॒तो गृ॒ह्यते॑ सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै स सोमो॒
नाति॑ष्ठत स्त्री॒भ्यो गृ॒ह्यमा॑णस्तं घृ॒तं वज्रं॑ कृ॒त्वाघ्न॑न्तं निरि॑न्द्रियं
भू॒तम॑गृ॒ह्णन्त॑स्मा॒धि॒भ्यो निरि॑न्द्रिया॒ अदा॑यादी॒रपि॑ पा॒पात्पु॒ंस
उप॑स्ति॒तरम् (२७)

व॒दन्ति॒ यद् घृ॒तेन॑ पा॒लीव॑तः॒ श्री॑णाति॒ वज्रे॑णै॒वेन॑ व॒शे कृ॒त्वा
गृ॒ह्णात्यु॑प॒याम॑गृ॒हीतो॒ऽसीत्या॑हे॒यं वा उ॑प॒याम॑स्तस्मा॒दिमां॑ प्र॒जा
अनु॑ प्र जा॒यन्ते॒ बृह॑स्पति॒सुत॑स्य त॒ इत्या॑ह॒ ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॑
बृह॑स्पति॒र्ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र ज॑नयती॒न्दो इत्या॑ह॒ रेतो॑ वा इ॒न्दु
रेत॑ ए॒व तद्द॑धातीन्द्रिया॒व इति॑ (२८)

आ॒ह प्र॒जा वा इ॑न्द्रियं प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र ज॑नयत्य॒ग्ना (३)
इत्या॑हा॒ग्निर्वै रेतो॑धाः प॒लीव॑ इत्या॑ह मिथु॒नत्वाय॑ स॒जूर्दे॒वेन॑ त्वष्ट्रा
सोमं॑ पि॒बेत्या॑ह॒ त्वष्ट्रा॒ वै प॑शूनां मि॒थुना॑नाः॒ रूप॑कृ॒द्रूप॑मे॒व प॒शुषु॑
दधा॑ति दे॒वा वै त्वष्ट्रा॑रमजि॒घांस॑न्त्स प॒लीः प्राप॑द्यत॒ तं न प्र॑ति
प्राय॑च्छन्तस्मा॒दपि॑ (२९)

व॒ध्यं प्र॑प॒न्नं न प्र॑ति प्र य॑च्छन्ति॒ तस्मा॑त्पा॒लीव॑ते त्वष्ट्रेऽपि॑
गृ॒ह्यते॒ न सा॑दयत्य॒सन्ना॒द्धि प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते॒ नानु॑ वष॑ट्करोति॒
यद॑नुवष॑ट्कुर्याद्बु॒द्रं प्र॒जा अ॒न्वव॑सृजेद्यन्नानु॑वष॑ट्कुर्यादशा॑न्तम॒ग्नी॒थ्सोमं॑
भक्ष॑येदुपा॒श्वनु॑ वष॑ट्करोति॒ न रु॒द्रं प्र॒जा अ॒न्वव॑सृजति॒
शा॑न्तम॒ग्नी॒थ्सोमं॑भक्षयत्य॒ग्नी॒न्नेष्टु॑रु॒पस्थ॑मा सी॒द (३०)

नेष्टुः पत्नीमुदानयेत्याहाग्नीदेव नेष्टरि रेतो दधाति नेष्टा
 पत्नियामुद्रात्रा सं ख्यापयति प्रजापतिर्वा एष यदुद्राता प्रजानां
 प्रजननायाप उप प्र वर्तयति रेत एव तत्सिञ्चत्यूरुणोप प्र
 वर्तयत्यूरुणा हि रेतः सिच्यते नग्नं कृत्योरुमुप प्र वर्तयति यदा
 हि नग्न ऊरुर्भवत्यथ मिथुनी भवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथ प्रजाः
 प्र जायन्ते॥ (३१)

पत्नीः सुवर्गमुपस्तितरमिन्द्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यष्टौ च॥—————[८]

इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य शीर्षकपालमुदौञ्जत्स द्रोणकलशो-
 ऽभवत्तस्मात्सोमः समस्रवत्स हारियोजनोऽभवत्तं व्यचिकित्सञ्जुह्वान-
 मा हौषा(३) मिति सोऽमन्यत यद्धोष्याम्याम९ हौष्यामि यन्न
 होष्यामि यज्ञवेशसं करिष्यामीति तमध्रियत होतु९ सोऽग्निरब्रवीन्न
 मय्याम९ हौष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

त९ शृतं भूतमजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजन९ श्रीणाति
 शृतत्वाय शृतमेवैनं भूतं जुहोति बह्विभिः श्रीणात्येतावती-
 रेवास्यामुष्मिल्लोके कामदुघा भवन्त्यथो खल्वाहुरेता वा
 इन्द्रस्य पृश्नयः कामदुघा यद्धारियोजनीरिति तस्माद्बह्विभिः
 श्रीणीयादृक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ तयोः परिधय आधानं
 यदप्रहृत्य परिधीञ्जुह्यादन्तराधानाभ्याम् (३३)

घासं प्र यच्छेत्प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति निराधानाभ्यामेव

घासं प्र यच्छत्युन्नेता जुहोति यातयामेव ह्येतर्ह्यध्वर्युः
 स्वगाकृतो यदध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुक्तं पुनर्युनक्ति तादृगेव
 तच्छीर्षन्नधिनिधाय जुहोति शीर्षतो हि स सम्भवद्विक्रम्य
 जुहोति विक्रम्य हीन्द्रो वृत्रमहन्त्समृद्धौ पशवो वै हारियोजनीर्यथ्सम्भि-

एनं पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्यत्र सम्भिन्द्याद्ब्रह्म एनं पशवो-
 ऽभुञ्जन्त उप तिष्ठेरन्मनसा सम्बाधत उभयं करोति ब्रह्म एवैनं
 पशवो भुञ्जन्त उप तिष्ठन्त उन्नेतर्युपह्वमिच्छन्ते य एव तत्र
 सोमपीथस्तमेवाव रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वपति पशवो वा उत्तरवेदिः
 पशवो हारियोजनीः पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ (३५)

अश्रीणादन्तराधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥ [९]

ग्रहान् वा अनु प्रजाः पशवः प्र जायन्त उपाऽश्वन्तर्यामावजावयः
 शुक्रामन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गाव
 आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनां
 भूयिष्ठा यत् त्रिरूपाऽशुः हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्वौ त्रीनजा
 जनयत्यथावयो भूयसीः पिता वा एष यदाग्रयणः पुत्रः कलशो
 यदाग्रयण उपदस्यैत्कलशाद्गृहीयाद्यथा पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावति तादृगेव तद्यत्कलश उपदस्यैदाग्रयणाद्गृहीय
 पुत्रः पितरं क्षित उपधावति तादृगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य
 यदाग्रयणो यद्ग्रहो वा कलशो वोपदस्यैदाग्रयणाद्गृहीयादात्मन

ए॒वाधि॑ य॒ज्ञं निष्क॑रोत्य॒विज्ञा॑तो वा ए॒ष गृ॑ह्यते यदा॑ग्र॒यणः॑ स्था॒ल्या
गृ॒ह्णाति॑ वाय॒व्येन॑ जुहोति॒ तस्मा॑त् (३७)

गर्भे॑णाविज्ञातेन ब्रह्म॒हाव॑भृथमव॑ यन्ति॒ परा॑ स्था॒लीर॑स्यन्त्युद्वा॑य॒व्य
हर॑न्ति॒ तस्मा॒त्त्रि॒यं जा॒तां परा॑स्यन्त्युत्पुमा॑ंस॒ हर॑न्ति॒
यत्पु॑रोरुच॒माह॑ यथा॒ वस्य॑स आ॒हर॑ति तादृ॒गेव॑ तद्यद्ब्र॒ह्मं गृ॑ह्णाति॒
यथा॒ वस्य॑स आ॒हृत्य॑ प्राह॑ तादृ॒गेव॑ तद्यत्सा॒दय॑ति॒ यथा॒ वस्य॑स
उप॑निधायाप॒क्राम॑ति तादृ॒गेव॑ तद्यद्वै य॒ज्ञस्य॑ सा॒म्ना यजु॑षा
क्रि॒यते॑ शिथि॒लं तद्यद्दृ॒चा तद्दृ॑ढं पु॒रस्ता॑दुपयामा॒ यजु॑षा गृह्यन्त
उ॒परि॑ष्टादुपयामा ऋ॒चा य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै॥ (३८)

यथा॑ पि॒ता तस्मा॑दप॒क्राम॑ति तादृ॒गेव॑ तद्यदृ॒ष्टाद॑श च॥ [१०]

प्रा॒न्यानि॑ पात्रा॑णि यु॒ज्यन्ते॑ ना॒न्यानि॑ या॒नि परा॑चीना॒नि
प्रयु॑ज्यन्तेऽमु॒मेव॑ तैर्लो॒कभ॑भि॒ जंय॑ति॒ परा॑डि॒व ह्य॑सौ लो॒को या॒नि
पुनः॑ प्रयु॒ज्यन्त॑ इ॒ममे॒व तैर्लो॒कभ॑भि॒ जंय॑ति॒ पुनः॑ पुनरि॒व ह्य॑यं
लो॒कः प्रा॒न्यानि॑ पात्रा॑णि यु॒ज्यन्ते॑ ना॒न्यानि॑ या॒नि परा॑चीना॒नि
प्रयु॑ज्यन्ते॒ तान्य॑न्वोष॑धयः॒ परा॑ भवन्ति॒ या॒नि पुनः॑ (३९)

प्रयु॑ज्यन्ते॒ तान्य॑न्वोष॑धयः॒ पुन॑रा भ॑वन्ति॒ प्रा॒न्यानि॑
पात्रा॑णि यु॒ज्यन्ते॑ ना॒न्यानि॑ या॒नि परा॑चीना॒नि प्रयु॑ज्यन्ते॒
तान्य॑न्वा॒रण्याः॑ प॒शवो॑ऽर॒ण्यमप॑ यन्ति॒ या॒नि पुनः॑ प्रयु॒ज्यन्ते॑
तान्य॑नु॒ ग्राम्याः॑ प॒शवो॑ ग्राम॑मुपाव॑यन्ति॒ यो वै ग्र॑हाणां नि॒दानं॑

वेदं निदानवान्भवत्याज्यमित्युक्तं तद्वै ग्रहाणां निदानं यदुपांशु
शंसति तत् (४०)

उपांश्वन्तर्यामयोर्यदुच्चैस्तदितरेषां ग्रहाणामेतद्वै ग्रहाणां
निदानं य एवं वेदं निदानवान्भवति यो वै ग्रहाणां मिथुनं वेदं प्र
प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिरन्ये ग्रहा गृह्यन्ते वायव्यैरन्य
एतद्वै ग्रहाणां मिथुनं य एवं वेदं प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायत
इन्द्रस्त्वष्टुः सोममभीषहापिबुध्स विष्वङ् (४१)

व्यार्च्छुस आत्मन्नारमणं नाविन्दुस एताननुसवनं
पुरोडाशानपश्यत्तां निरवपत्तैर्वै स आत्मन्नारमणमकुरुत
तस्मादनुसवनं पुरोडाशा निरुप्यन्ते तस्मादनुसवनं पुरोडाशानां
प्राशजीयादात्मन्नेवारमणं कुरुते नैनं सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो
वदन्ति नर्चा न यजुषा पङ्क्तिराप्यतेऽथ किं यज्ञस्य पाङ्कत्वमिति
धानाः करम्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्या तेन पङ्क्तिराप्यते
तद्यज्ञस्य पाङ्कत्वम्॥ (४२)

भवन्ति यानि पुनः शंसति तद्विष्वङ्श्चतुर्दश च॥ [११]

इन्द्रो वृत्रायऽऽयुर्वै यज्ञेन सुवर्गायेन्द्रो मरुद्विरदितिरन्तर्यामपात्रेण प्राण उपांशुपात्रेणेन्द्रो वृत्रमहन्तस्य
ग्रहान् वै प्रान्यान्येकादश॥११॥

इन्द्रो वृत्राय पुनरक्रतुनाह मिथुनं पशवो नेष्टः पत्नीमुपांश्वन्तर्यामयोद्विचत्वारिंशत्॥४२॥

इन्द्रो वृत्राय पाङ्कत्वम्॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः
समाप्तः॥६-५॥

generated on **February 28, 2025**

Downloaded from

<http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | Credits